

militære Budgetter, førend vi se, hvorledes hele Forsvarsordningen tænkes bragt i Stand, ogsaa hvad det finansielle angaar.

Hvad derimod Spørgsmaalet om Forhøjelsen af de meniges Dagpenge angaar, kan jeg give Tanken derom min Tilslutning. Men jeg havde rigtignok tænkt mig, at denne Lønforhøjelse ganske naturligt var kommen som en Udvidelse af Forsøgsforplejningen. Men vil man nu med eet Slag gaa til en Forhøjelse af de meniges Dagpenge, finder jeg ogsaa den Betragtning tiltalende: at naar nu Forholdet en Gang er det, at de, som ere under Forsøgsforplejning, modtage af Staten en Værdi af 67 Øre pr. Dag, bør ogsaa de andre, der ikke ere under Forsøgsforplejning og muligen ikke let kunne komme det paa Grund af de lokale Forhold, ikke tilside sættes, men have Dagpenge, som svare til, hvad de andre faa, der ere saa heldige at være under Forsøgsforplejning. Men medens jeg kan gaa med til at forhøje de meniges Løn til, hvad en Del af disse allerede har opnaaet, kan jeg paa dette Tidspunkt ikke være med til en Forhøjelse af Officianternes og Premierløjtnanternes Løn.

Jeg haaber, at de ærede Medlemmer ville finde, at jeg ikke har gjort dette Forslag til Genstand for politiske Betragtninger af nogen Art. Jeg har rent sagligt set paa dette Forhold, og det agter jeg ogsaa at gøre i Fremtiden. Det er ud fra rent saglige Betragtninger, jeg og mine Meningsfæller tage Standpunkt til denne Sag, og ikke ud fra nogen anden Grund. Det skal heller ikke lykkes det ærede Medlem for Løvel at tvinge os over til, at vi af politiske Grunde skulle tage Standpunkt her. Det behøves ikke. De saglige Grunde ere stærke nok. Jeg ved i øvrigt ikke, hvad Fornøjelse det ærede Medlem kan have af at stille os i politisk Modsætning til Ministeriet, fordi vi tillade os overfor et rent og skært Lønningsspørgsmaal at have vor selvstændige Opfattelse.

Martin Madsen: Vi fra den Gruppe, hvortil jeg hører, have bestandig hævdet og gøre det fremdeles, at Lønningsspørgsmaal ikke have noget som helst med Forsvarsspørgsmaalet som saadant at gøre. Officerer og Officianter ere Statstjenere, der have Krav paa og Ret til den samme Behandling i Lønningsager som alle andre Statstjenere. Det er Grundtanken for hele vor Stilling til og Opfattelse af denne Sag.

Det følger naturligt af denne Opfat-

telse, at jeg ikke kan være synderlig tilfreds med et Forslag af den Natur som det foreliggende. Jeg mener, at Officersstanden har det samme Krav paa at faa en fuldstændig Reformering af sine Lønninger, som alle de øvrige, der have opnaaet denne Reformering, have haft: Underofficersklassen, Postvæsenet, Toldvæsenet, Jernbanevæsenet osv., alle have de uden Undtagelse opnaaet dette, og jeg har derfor saare vanskeligt ved at forstaa, hvorfor man skal gøre en Undtagelse paa dette Omraade. Det har intet med Sagen at gøre, om man gennem en forandret Affattelse af Hærloven eller sligt naar til et mindre Tal af de forskellige Klasser eller et større. Heller ikke kan jeg paa nogen Maade erkende, hvad der blev hævdet af det ærede Medlem, der sidst talte, at Lønningsspørgsmaalet ligger under Forsvarskommissionen og er sammenknyttet med dens Arbejde. Det er ganske forkert, der er ikke et Menneske, der den Gang, Forsvarskommissionen blev dannet, tænkte sig, at den ogsaa skulde behandle Lønningsspørgsmaalene. Skal der være Ensartethed i Lønningerne, og det er en af de første Betingelser, naar man skal lave en Lønningslov, er der kun een Vej at gaa, nemlig at søge at faa den ført gennem den samme Skærsild, som de øvrige Lønningslove maa gaa igennem for at blive affapsede i Forhold til hverandre. At Forsvarskommissionen særlig skulde beskæftige sig med Lønningerne, kan jeg paa ingen Maade erkende.

Imidlertid staar der i Lovforslagets Titel: „Midlertidig Lønningsforbedring m. m. for forskelligt Personale ved Hæren“. Derved er det fra Regeringens Side erkendt, at Officerskorpsets Personale har Krav paa at faa en fuldstændig Lønningsreform, saavel som alle andre. Dermed er det givet, at dette kun er at betragte som en à conto Betaling paa selve Spørgsmalets Løsning. Det er de allerslettest stillede, der komme med her, skønt jeg maa hævde, at de yngste Kaptajner, overhovedet Kaptajnsklassen er ynkelig stillet pekuniært. Ministeren har selv erkendt dette, thi i Motiverne Side 12 udtaler Ministeren følgende: „Endskønt jeg finder, at der kunde være god Grund til ogsaa at tage Spørgsmaalet om en fuldstændig Revision af de militære Lønningslove op til Behandling, vil jeg dog under Hensyn til de i Forsvarskommissionen for Tiden stedfindende Arbejder og Overvejelser angaaende hele Forsvarssagens Ordning, ikke foreslaa dette paa nærværende Tidspunkt,